

GENERATIA NOUA

Revistă științifică și literară

IEȘIE ODATA PE LUNA

REDACTORI :

Pentru partea științifică | *Pentru partea literară*
Dr. C. CHABUDEANU | **UN COMITET**

COPRINSUL :

Către cetitorii revistei	Ed. M. Adamski
Spre cimitir (versuri).	de Sc. Orăscu
Candela de la San Marc (novelă)	Ed. M. Adamschi
Ca de mult (versuri).	de Sc. Orăscu
Pui de lei (poezie)	Sebastian
Terapeutică (studiu medical)	* *
La nămiază și 'n amurg (nuvelă)	Dem. Moldoveanu
D'ale teatrului	Rex.
Cugetări	Sub-Lt. V. Petrescu
Anunțuri	* * *
Inițiere	Redacția

REDACȚIA și ADMINISTRATIA

STR. VÎNĂTORULUI 18 PRIN STR. SF. APOSTOLI
BUCURESCI

1890

București—Tipografia „Școala Primară“

Calea Victoriei No. 162.

ABONAMENTUL

Pentru un an. . . . . lei 20
Profesorii, profesoarele și studenții universitari plătesc pe jumătate

---

Cine primesce două numere consecutive, se consideră ca abonat.

CATRE DOMNI ABONAȚI

ȘI MEMBRII

Domnii care au primit scrisorile noastre însoțite de chitanțe respective, sunt rugați să bine voiască, a ne răspunde cât se poate de neîntârziat, pentru ca să putem a fi în regulă.

ADMINISTRAȚIA

Domnii Membrii și abonații noștri, cari își au schimbat domiciliul cu ocazia Sf. Dumitrie, sunt rugați, a nu uita să ne arate noua lor adresă.

„GENERATIEA NOUA“

IESE O DATA PE LUNA

INSTIINTARE

— 2. 1. 1890 —

Redacția și Administrația revistei noastre s'a mutat în strada Vânătorului No. 18. Casa D-nei Ghica; prin strada Sfinților Apostoli.

Către Cetitorii Revistei

În numărul de la 19 Novembre al ziarului Răsboiul (Veis) într'o scrisoare, în care mă insultă nisce prea onorabilți domni, foarte viteji de altminteri, căci le place mult mai bine a-și masca cinstitele D-lor fețe cu masca pseudonimului, atât de repudiată în asemenea ocași de un om de onoare, — mi se impută mie personal cât și societăței Generația Nouă, că facem tot felul de interpretări cari de cari mai rușinoase și că poliția ar face bine să ne pue capet, oprindu-ne chiar de a da serbarea, ce am organizat din propria noastră inițiativă pentru desvélirea bustului lui C. A. Rosetti, bust făcut din proprietate noastre spese și destinat a fi dăruit Palatului Atheniului Român.

La faptă bună
Puțini se adună

pe câtă vreme večnic vei găsi vibrioni mici de su-

flet și invididioși, cari neputându ori nevrând să te imite, cată prin cele mai mișelescă mijloace să batjocorească munca și osteneala altuia.

De asemenea ne simțim datorî să mulțumim din suflet ziarelor : La Liberté roumaine, L'Independance roumaine, Românul, Bucarester-Tageblatt, etc. cari s'aû făcut ecoul întreprinderii noastre.

Această lămurire este prea de ajuns pentru cei, ce vor să judece și să aprecieze.

Ed. M. Adamski.

SPRE CIMINTIR

*Pe 'ntinsul prund șerpuitore
C'un murmur clar apele curg.
Ce'n graul frunzelor de toamnă
De glas tăcutului amurg.*

*Și 'n depărtări clipind molatec
Resar steluțele pe cer,
Se luminează 'n tristu noapte
Altarul frunzelor ce per.*

*Resună trist glasul de clopot
Și peste lumii vibrând s'așterne,
Căci înc'o siea pe cer se stinge
In umbra nopților eterne.*

*Iar dupe del la rața lunii
Fantastic plopi nalți se 'nșir,
Ce dugrătesc conture triste
Pe lângă vechiul cîmîntir.*

*Un liliac în amorțire
Cădând cu 'n vaet lung și trist,
Restornă candela ardîndă
Lângă imagina lui christ,*

*Ce 'n sunetul vibrînd de sticlă
Că atîngînd crucile 'n șir,
Aripa dămonului trece
Peste-adornitul cîmîntir.*

*Cu 'n vaet lung din depărtare
Intr'ale nopței agonii
Vântul intonă printre frunđe
Vagneriane simfonii,*

*Iar printre sfintele morminte
Batătorind stămta cărare,
Iat'o nebună care 'și cată
Copila sa în aiurare.*

*Din spre păduri un frémăt jalnic
Tânguitor prin văi s'așterne,
Și firea totă pre' adorme
In umbra nopților eterne.*

*Dór din spre prund șerpuitóre
Cu 'n murmur clar apele curg,
Redând o clipă de viață
Când firea tómneci e 'n amurg.*

Sc. Orășeu

Candela de la San Marc

(DUPE GÜNTHER)

Mană vesel, lopatare
De la Lido la San Marc
În de-alung canalul mare,
Ce se îndoie ca un arc.

Noaptea încântătoare... Piațeta plină de spectatori. De la Lido la San Marc, marea acoperită de sute de gondole strălucite, iluminățiune venețiană! aspect feeric...

Dar cine observa mica candelă care arde la partea de miază-zi a bisericei San-Marc! Mica flacăre pare a se stinge în fie-care moment.

Și cu toate acestea, această flacăre arde mai bine de 3 secole, și cine știe cât va mai arde.—A durat mai mult de cât republica, mai mult de cât dominațiunea austriacă—e o marturisire ecinica a unei epoci barbare a republicii Venețiane...

Fie-care copil al orașului lagunelor, cunoasce și știe cine a fost Benedeto pictorul martir, cum îl numeștechiar părintele Maritei-Vivarini.

Desdemona și Bianca Capelo nu sunt singurile femei ale Italiei care au murit victime ale amorului lor, au avut multe imitatoare între care și pe Marita Vivarini, fiica patricianului Brobantio. Această tânără fată nu iubea un eroi precum iubise Desdemona, dar se înamorase ca Bianca de vecinul său, a cărui voce sonoră și melodioasă o fermecase.

Frumoasa copilă ședea ore întregi la toaleta sa uitându-se în oglindă.... fereastra era deschisă și vecinul avea ochi de crete...

Se vedeau de asemenea seara la lumina lunii, și a făcliilor pe canalul Grande, unde se întâlnea noblimea Venețiană și care asculta cu plăcere, cântecele și duiósele cente a le lui Benedeto, ba pe care chiar îl urma de atâtea ori.

Și cine era Benedeto? Pictor! Și ce fel de pictor încă! astă-z poate l'am numi zugrav, și am fi departe de adevăr: se ocupa cu toate speciile picturii, chiar cu cele subalterne. Benedeto înțelegea din toate câte ceva. Iși dedia puțină osteneală d'a câștiga, căci viața era destul de plăcută și serenadele înaintea ferestrei iubitei sale erau încă și mai plăcute.

La 25 Aprilie în ziua de San Marc, orașul serbeaza Serbătoarea *rozelor*; cunoscuții își fac cadouri *roze*, fie care persoană caută să împartă între amici și rude, buchete și coroane compuse din aceste frumoase flori pentru a se orna cu tradiționalul „*bocolla*“.

Pe piața Sf. Marc, pe podurile de piatră, pe treptele udate de mare, pe micile canale, cu un cuvânt pretutindenea trecătorul întâmpina acest spectacol.

Ulițele și canalele furnica de vânzătorii de roze... Și Benedetto ținea în mână o roză în acea zi, pe care voia să o dea iubitei sale Virarini, dar vădend'o din depărtarea eșind de asemenea cu o roză în mână din Biserică, dânsul cu inima sfâșiata de dor și invidie se retrase în umbra unor coloane de piatră: dar Marita care și dânsa îl zărise la rândul său, atrase fără de voie, s'apropie repede de dânsu și prinse de haina roza pe care o ținea în mână.

Benedeto era în culmea fericirii. Pentru prima dată el o văduse atât de aproape.

* * *

Pe la începutul lui Maiu, toate familiile nobile se retrase în vilele lor din împrejurul orașului. Marita cu tatăl său se retrase la Treviso.

Benedeto profita de ori-ce ocaziune, pentru a se furișa din atelierul său, alergând să vadă pe iubita sa. Nu era și în care Marita să nu-i trimeată o ochiadă fermecătoare, în care se nu o vedă. Dar totul era să se schimbe în curând, căci în acel timp un complot fu descoperit contra guvernului Venețian, care pedepsea cu asprime ast-fel de încercări.

Mai mulți pictori, amici a lui Benedetto, se aflou între acuzați. Nu se scie în ce mod bănuiala căzu și asupra lui Benedetto, și dēnsul fu arestat.

Adus înaintea judecătorilor săi și întrebat de dēnșii, dēnsul rēspunse prin niște critici asupra portretelor ce se aflaū în acea salē, apoi explica că nu fusese în noaptea complotului în Veneți. Fu întrebat unde a fost și silit să probeze adevērul.

Dar Benedetto tăcu și nu rēspunse nimic, căci o palore grozavă îi acoperi fața. În zadar fura rugăciunile, apoi promisiunile, și'n fine torturile.

Nimic nu fu în stare să smulgă o vorbă din gura sa. Dēnsul muri prin ștreang ca și adevērații complici ai complotului:

El luă cu sine în mormânt secretul amorului său pentru Marita, dar sufletul liberat sbura în cer în „*nell'ampleso di Dio*” în brațele ființei eterne.

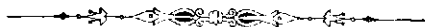
* * *

În zadar Marita aștepta desperată ca să vie Benedetto. Află prea terziū adevērul pentru a-l putea scăpa. În desperarea sa spuse tot tatălui său și spre eterna amintire a aceluia pe care îl iubise atâta, se zice că aprinse o candelă în locul unde murise Benedetto.

Câte-va săptămâni în urmă muri și dēnsa. Cum? Nimeni nu putu afla.

Candela însă arde, arde continuu.

Eduard M. Adamski.

CA DE MULT

Ca de mult și astă-ți plopî peste dël se tot ridică,
Unde crângile 'n plătindu-și marginesc porțița mică,
Unde bolta cea de frunđe face loc ca să te duci
Pân la prispa tănuita între crangile de nucî.

Ca de mult urcăi poteca prin pădurea de alunî,
Unde braț la braț alături, alergam ca două nebunî,
De-unde-ades privém în vale râul de pe largul prund.
In al cărui murmur dulce miî de amintiri s'ascund.

S'ascultaî urcând cărarea graiul codului vrijiî
Ce prin frémătul de frunđe glăsuind a'nbătrănit.
Ascultaî cu câtă jale îmi șoptii pustiul crâng :
Că de mult, de multă vreme, tót frunđe te plâng.

O ! de unde ești te-arată, și durerei să te lase,
Să te vęd urcând cărarea sub umbrela de mătase,
Ca 'ntinđând crâncele 'n lături pe poteci vechii stejari;
Pe sub bolta cea de frunđe surăđând să le apari.

Să 'ți aluneci iar spre mine ochi tēi fermecători
Să 'ți sērut obraji rumenî de ne numērate ori
Și domol pășind alături, să pornim spre prispa veche
Pe când crângile-aplecate ne-o foșni pe la ureche.

Sau lăsând să 'ți sbóre vólul prin pădurea de alunî,
Braț la braț nitând durerea s'alergăm ca doi nebunî,
Căci și ađi ca 'n alte vremuri peste dël se tot ridică
Plopî nalți, pađnici noștri, mărginind porțița mică.

Sc. Orăsen

THERAPEUTICA

Remedii noi contra tusei convulsive

Genser fu cel d'ânteiū care a întrebuițat cu succes *antipirina* contra tusei convulsive, dând rezultatele a 120 casurī tratate de dēnsul. Sub acest tratament durate din ceea-ce de ordinar e între 60 și 90 zile, a fost în termen mediu numai 24 Administrat atâtea decigrame pe zi, după numărul anilor copilului.

Dubousquet-Laborderie obținu acelēși succese în 15 casurī; efectul a fost o scădere în frecuență și în în acuitatea paroxismelor și periōda da declins'a arētat mult mai de timpuriu ca de ordinar.

Sonnenberger încercă *antipirina* în 70 casurī; copiilor micī le-o administră în doze de 5—10 centigrame de trei ori pe zi; celor mai în vērștă de la 25 centigrame până la gr. 1,50. Și dēnsul a remarcat o ușurare a atacurilor și o scurtare în durata afecțiuneī.

Cu tōte acestea *antipirina* nu e tocmai inofensivă, mai ales la copii; se citez chiar câte-va casurī de otrăvirī.

Rothe propune o combinațiune de *iodin cu acid fenic* și crede să fi obținit succese în tratamentul tusei convulsive. El zice că a tratat 100 casurī, și nu-și amintește nici unul, care să fi avut o durată mai lungă de patru săptămānī.

Acetimidă sau *antifebrina*, a fost întrebuințată ca sedativ și antispasmodic în tuse convulsivă. Dr. Love din St. Louis, a tratat 50 cazuri, obținând rezultate foarte satisfăcătoare: ușurând paroxismele și scurtând durata maladiei. Dosa indicată este de 5—30 centigrame, de trei ori pe zi, în raport cu etatea copilului.

Dr. Heimann a experimentat *fenacetina* într-un caz unde antipirina nu dăduse nici un rezultat și succesul fu atât surprinzător, în cât îl administră și în alte două cazuri. A redus numărul paroxismelor de la 10—14 pe zi, la 3, și după câte-va zile încetară cu desăvârșire, reapărând numai noaptea o dată cu încetarea luării medicamentului. Dosa la un copil de 3 ani a fost de 10 centigrame, la fie-care 3 ore.

Dr. Manby relatează efectele satisfăcătoare ce dă fume-gațiunile cu *acidul sulfuric* după metoda următoare: „Copii sunt premeniți și permutați. Hainele cât și jucăriile lor sunt aduse în camera lor de culcare, unde se arde sulf timp de 5 ore, după care se deschide ferestrele și ușile. În aceeași seară copii dorm în camera ast-fel preparată. Cantitatea de sulf arsă pentru fie-care metru cub, trebuie să fie de 25 grame. Aceste fumigațiuni trebuiesc continuate în nopțile următoare așa ca copilul să trăiască într-o atmosferă sulfuroasă câte-va zile. Weisberger vorbește și el cu entusiasm de acest remediū. El arde în camera copiilor dimineața și seara 10 grame de sulf și îl lasă în mijlocul fumului o oră. Gazul inspirat nu produce de cât o ușoară iritare în nas și în gât.

În ultimii timpî un nou medicament *O. abaina* a fost întrebuințat contra tusei convulsive; dar fiind o substanță eroică, și trebuind a se da în doze prea mici, cere prea mare precauțiune în administrarea lui.

Terpinul e un medicament mult mai sigur. Manassé l a prescrie la copii în doză de 35 centigrame de 3 sau 4 ori pe zi. Diminuă violența și durata paroxismelor, grăbescce vindecarea bronchitei concomitente și modifică secrețiunile bronchiale.

Dr. Hugo Loeventhal din Berlin a încercat *bromoformul* în aceeași afecțiunii și a găsit că el are o acțiune chiar specifică contra tusei convulsive, dacă este întrebuințat la începutul maladiiei. La o sută de copii, variind ca etate între 8 săptămâni și 7 ani, doza administrată a fost între 2—5 picături de trei-patru ori pe zi. Ca regulă efectele se arătară deja a doua sau a treia zi, vărsăturile în cetară după o săptămână de tratament cu bromoformul. În casurile complicate de pneumonie, acest medicament părea să aibă o influență favorabilă asupra cursului ei, diminuând intensitatea simptomelor. În prea puține casuri bromoformul a produs somnolență și lasitudine.

Dintre toate aceste remedii Talamon preferă terpinul, mai cu sînă dacă tusa convulsivă e complicată de o secrețiune catarală abundentă. Următorea formulă unde terpinul e asociat cu antipirina, pare după dînsul foarte recomandabilă :

Rp. Terpin.	, gr. 1.50
Antipirina.	" 1.00
Sirop aurant	" 50.00
Apă de tei.	" 60.00

Dosa : una până la două lingurițe de compot, de mai multe ori pe zi unui copil de la 1 la 4 ani.

PUI DE LEI

E multă vreme de când ne-am obișnuit, ca luând un volum de versuri în mână, să glicim aproape mai din nainte coprinsul său. De ordinar, aceeași cordă plângătoare, aceeași durere fără margini plină de *ah* și de *of*! banalități menite de a îngroșa volumul, sau dacă nu, de sigur că vom da peste aceeași notă melancolică, pesimistă peste aceeași frază *Emineșciană*, peste aceleași rime, ca *adever* cu *păr*, *înțelegi*, cu *legi*, *ești* cu *povești* și mai ales povestea ce e nelipsită și pe care o întâlnim la fiecare pas.

Am citit *Flori de primă-vară*, primul volum de versuri, publicat de domnul *Ion Nenișescu*, în care printre multele poezii sentimentale, erau și câte-va bucăți de un gen mai eroic.

Ce păcat, mi-am zis atunci în mine, că în locul atâtor poezii, cântate și răscântate, nu se găsește mai multe de un gen epic, precum erau cele câte-va pe care le găsisem pe alocurea.

Se vede că dorința mi-a fost într'un ceas bun, căci care mi-a fost bucuria, când deschizând volumul intitulat: „*Pui de Lei*” am dat peste acea notă eroică, peste acel simțimânt de sfânt patriotism, în fața căruia, fără să vrei te simți mai mândru, și mai român de cum ești, când am dat în sfârșit peste acele simțiminte de demnitate Românească

ce prea ușor reese din însuși poesia sa intitulată *Pui de lei* și pe care o sfârșește grăind:

*Au fost eroi și or îi mai fie, ce-or frânge dușmanii cei rei.
Din coapsa Daciei și-a Romei, în veci s'or naște pui de lei.*

Volumul d-lui Ioan Nenițescu este o lucrare de merit, și cu atât mai mult cu cât d-sa a cătat să zugrăvească întru cât se va putea mai bine, caracterul românului, mândria sa când zice sunt român, simțământul de patriotism pe care românul îl are și l'a avut în toate timpurile, în sfârșit acel ce pe care dânsul îl simte în fața morții când se luptă pentru moșioara sa, care îl face să se uite pe sine, având un ideal sfânt, ideal ce l'a realizat în atâtea rânduri, pe care îl pronunța ridicând fruntea sus, zicându: *Isbânda e cu noi.*

Poesia intitulată: *Cornistul de la Grivița* e o dovadă saū mai bine zis o pildă de puținul interes pe care românul îl simte în fața morții, atunci când e aproape să pună mâna pe victorie.

Tatal lui Neacșu, e o prea frumoasă bucată care ne dă o dovadă de talentul autorului, ne dă o dovadă, de cum știe dânsul să arate mândria moșneagului român, care aflând că singurul său copil, a murit luptându-se voiniceste, își șterge pe furiși o lacrimă și apoi oțelindu-și inima.

La Dorobanț țintiși privi
Și cu mândrie mi-î grăi:
— Știți cine-î Neacșu din Buzău?
E singurul copil al meu!

Publicăm această poezie mai la vale în toată întregime sa.

Pre-o largă și frumoasă vale
Mi se'ntâlniră, eată 'n cale,
Un dorobanț și c'un uncheș
Plecat de ani, albit și pleș.
... De unde vii voinicule?

-- Vin de la Plevna, moșule
 -- Dar pe la Plevna-ce-ați făcut?
 -- Cu Turcii tare ne-am bătut,
 Și din cetății i-am alungat
 Și 'n goană crunt i-am secerat.
 -- I-ați biruit?... i-ați biruit?..
 Să fie Domnul preamărit!
 Dar... nu cum-va ai cunoscut,
 În luptă, spune-mi, n'ai vădit
 Un băețan de tineri ani,
 Căprar ca tine la curcani,
 Pe Neacșu cel de la Buzău,
 Un flăcăian de satul tău?
 -- Ba, moșule, l'am cunoscut.
 Cumplit, voinicul, s'a bătut!
 Ca un vitez adevărat
 La Grivița el s'a purtat.
 În totdeauna sta 'naiete
 În lupra grea, întreg la minte,
 Pe toți ai săi îmbărbăta
 Și greu pe Turc mi'l ataca,
 Deși sta Turcu 'n șanț nătâng.
 Ântăi perdut-a brațul stâng.
 Sărmanul Neaceu din Buzău,
 Cel flăcăian de statul meu!
 Dar ori și când întreg la minte
 Da, Neacșu da mereu nainte:
 Și întorcându-se l'ai sei
 El lestrîga: „Ha! dragii mei!
 Impuținat sunt eu de-o mână
 Dar nu și inima-mi română!
 „Ea nu-i nici-cum împuținată.

„Ci este-a țării mele toată.
 „Că liber e născut să fie
 „Românul simte 'n bătălie!
 „Haideți soldați, și de-om muri
 „În veci de veci ne-or pomeni
 „Românii, cât Români vor fi!„
 Dar cum grăea așa cu foc,
 De-o dată șovăi fe loc....
 Un glonț în pept greu mi'l isbise!
 El... ochii liniștit închise...
 Alături am îngenuncheat,
 Cu drag în brațe l'am luat,
 Ear el murind tot mai șoptea,
 Curat lângă urechea mea:
 „Că liber e născut să fie
 „Românul simte 'n bătălie!„
 Apoi nimic n'a mai grăit!

Atunci bătrânul gârbovit
 De ani, de grijă și nevoi
 Și 'ntoarse fața 'napoi...
 Și-o lacrimă grăbit își șterse.
 Spre dorobanț apoi el merse
 Și, ridicând albăta-i frunte,
 Părea bătrânul ca un munte,
 Cu vârful 'n neauă îmbrăcat,
 De soare darnic luminat.
 La dorobanț țintiș privi
 Și cu mândrie mi-i grăi:
 -- Știi cine 'i Neacșu din Buzău?...
 E singurul copil al meu!

La ospățul Dumăreii este titlul unei frumoase poezii care ar plictisi poate pe cei cari sunt învățați cu acea lirică deșertă și ușurică, dar care pe noi ne face a îndrepta aceeași voce și privire spre miază noapte, acolo pe unde curge Tisa și Nistru, acolo unde bate aceeași inimă de Român.

Paul Chinezul, Țara mea, Făurarul, sunt bucăți de toată fiinșețea, care pe lângă simțământul de patriotism, ne place și ne încântă urechea prin acel joc de cuvinte ce se vede în *Făurarul*, prin acea armonie ce reese din *Țara mea*, în sfârșit prin acea *vigoare, energie* și chiar *armonie imitativă* ce trăește în micul poem *Paul Chinezul*.

Românul băștinaș e o bucată în care se oglindește, curat și limpede caracterul, precum și simțământul de țară al Poetului.

Iată ce zice dânsul:

Române, băștinaș al țării,
 Tu n'ai uitat că altă-dată
 Prin neînfrânta-ți bărbăție
 Infrânt-ai dușmănimă toată.

Căci te-am vădut cum iar prin sânge
 În spre mărire te-ai nălțat.
 Dar... și nălțat tot porți în sinu-ți
 Un rău ce încă n'a secat!

Române, băștinaș de țară
 Fanarul încă te domneșce
 Și 'ncrederea în mândra-ți soartă
 Cu necredința-i otrăveșce.

Cu 'nșelăciunea, cu minciuna
 Virtutea-ți vrea să moleșcă

Și prin împărecheri în neamu-ți
El némul vrea să-ți nimicească.

Da... până astăzi mi te ține
Străinu 'n cruda ghiara sa.
Sumeață-te și-arată iarăși,
Că dreaptă stă tăria ta.

Și fii statornic în voință-ți,
Și crede 'n ziua ta de mâni,
Ai dat doveđi de bărbăție...
Tu n'ai nevoie de stăpâni.

Graiu vechiu îți spune : apa trece
Far petrele pe loc rămân.
Române! fii Român cât fi-vei...
Și fii în țara ta stăpân!

Vedeți cum știe d. *Nenițescu* povățui pe românului baștinași ca să arate străinului, că el e încă tare și puternic, cum știe să spue Românului să aibă încredere în ziua sa de mâine, căci, grai vechi îi spun : apa trece, pietrele rămân.

Apoi nu de geaba zice dânsul:

„Aū fost eroi ș'or să mai fie, ce-or frânge dușmanii cei răi.“

„Din coapsa Daciei ș'a Romei în veci s'or naște pui de lei.“

Citind aceste rânduri nu m'am putut opri d'a nu cugeta în mine: Da! așa e.

S'or naște în veci eroi resboinică
Pe câmpul Daciei străbunc,
Dar prea puțini ce se prefacă
Din noua Romă o minune.

Ș'or cine luând a tale versuri,
Cu drag citindu-le mereu,
Grăiva: tu copil al Romei
Poete, ești un pui de leu

Sebastian.

La nămiază și 'n amurg

— N'ai să mă mai săruți în viața ta....

— Nu ȳice vorbă mare. Tu nu veȳi c'ai vrea să te sărut și-acumă...

— O fi.

— Nu vȳd eȳ cum ȳi-se roșese obraȳii în locul unde... numai te gȳndesci că i-aș săruta eȳ. Sărut așa de dulce eȳ.

George se apropie de ea. Emilia trecu de cea laltă parte a mesei celei rotunde de subt nuciȳ, uitaȳi de vreme.

— De ce nu vrei să mă 'nȳtelegi, nebunule....

Și avea ceva în glasul ei, care parcă-l chema să o sărute, dar care nu-l chema.

Emilia făcea pe supȳrata, George pe ce-l ce vrea să'mpace lucrurile. Copiiȳ!... Se jucaȳi d'a sărutatul în nămiaza mare.

* * *

Subt umbra dȳsă a nucilor se cobora din văzduh o-lene caldă și ametiȳtore, — și un vȳnt ușurel făcea să sune,

lovit unele de altele, frunzele verzi ale nucilor, cari răspândiaū până departe de tot — în lunca aurie — mirosul plăcut al foilor lor—Și, lenea asta care se lăsa încet și pe nesimțite din văzduh, făcuse pe Emilia așa de nervoasă, că-și frământa mintea cum să 'ncepă să-și calce vorba și éráși s'o sărute George.—Dar în asemenea împrejurări fug calculele și pe urmă — se gândia ea — e lucru ușor. Ia să încep. Fôrte serioasă, cu ochii cătând țintă într'ai lui.

— De ce nu m'ai înțeles de la început, că nu mai vreaū să mă săruți ?

— Emilio, bagă de sémă, c'am să te sărut.

George veni lângă dēnsa. Ea se făcu că se sfiesce, dar nu-și schimbă locul — și în chipul cel mai nepăsător :

— Să vedem dacă ai să îndrăsnesci.

Și se topia Emilia. George întârđiea, n'o săruta. Tulpanului pe care-l cosea cu fluturi albi și cu arniciū negru, la adierea vântului i-se ridicase colțul liber, îi acoperise fața și părul, și atērna de partea cea-l-altă pe spate. — Emilia făcea pe speriata și 'nchisese ochii, numa dór de-o săruta-o George.

— Da, da, te vėd eū — așa cum sunt cu ochii închiși—vrei să mă săruți, lasă-mė în pace. Înțelege o dată pentru....

— Tot d'a una.

Și ea, Emilia, nici nu se aștepta ca George să rămăe așa nepăsător acuma când o găsia așa de incurcată... în tulpan. Nu scia ce să mai facă.

— Va să dică, aveai de gând să mă lași să inăbușesc subt tulpan, đise ea, după ce încet de tot dete la o parte tulpanul de pe ochi.

— Cam așa ceva am avut eū de gând... De când te

am vădut eū pe tine am vrut să te înăbușesc cu tulpanul.

Și, George se puse pe-un ris de nu se mai putea opri. Emilia numai de cât puse treci degete peste buzele lui, vrënd să nu-l mai lase să ridă, și, cum el tot nu se o-pria :

— Așa... bravo... ți-am spus că nu vreū... de ce-mă săruți mâna și încă... mâna stângă... degetele... ce însem-néză asta ?... și vei fi vrënd să mă mai săruți.... ah..... obraji... nu ți-i dau... nici buzele... nici ochi... Copiii!... se jucaū d'a sărutatul în amurgul îngănător al serii.

Dem. Moldoveanu.

De-ale Teatrului

În sfârșit opera și opereta s'a început. „*Lala Rouch*“ și *Fatinița* au dat semnalul acestui început. Nu știu cum, dar par-că vocea d-șórei *Rott* merge slăbind din ce în ce, pe când un *crescendo* se sêvêrșese cu vocile lui *Bajenaru* și *Teodoreseu*.

Nu tot așa se găsește prima-dona nóstră și în operetă; căci este cu mult mai bine și — dacă mi-ar fi îngăduit s'o spu — un re-paos pentru operă ar necesita d-șórei *Rott*.

Catopolu și *Hassnaș* au de asemeni o mare parte din succesul *Fatiniții*. D-șóra *Kaiser* e bine în voce anul acesta și cu mult mai egajată în jocul sêu de scenă.

D-na *Dănescu* haslie, veselă ca în tot-d'auna, iar *Fianu* și *Brezénu* fac lumea să riză binișor.

* *
*

În curând „*Voevodul Țiganilor* cu *Fupan* — *Tonénu*. — Lumea e foarte curiosă și cu atât mai mult cu cât *Tonénu* e de curând în Theatru. — Talentul însă i-a fost deja prea bine pus la încercare.

* *
*

„*Doctorul fără voce*“ *Le médecin malgré soi* de *Molière* este deja pus în repetiție.

Rolurile de căpetenie le au: *Brezănu* și D-șora *Ciucurescu* în *Martira*. — Spiritul și valoarea pieselor vestitului autor frances, va atrage fără îndoială multă lume la această reprezentare.

* * *

„*Răpirea Sabinelor*“ piesă localisată din nemțește, de harnicul regisor al teatrului, d-l *Gusti*, și-a luat locul de cinci ori până acum pe scenă.

D-na *Frosa Sarandi*, *Const. Gănescu* și d-na *Aristizza Romanescu* în rolul fetei, au fost prea bine.

Niculescu e tipul perfect caracterizat al actorului de provincie, prost și pretențios.

Actul final să ni se dea voie s'o spunem, că este cel mai slab.

De asemeni, cred că d-l *Gusti* ar fi făcut bine să menționeze numele autorului, după care a localisat piesa. Într'adevăr, în localisări spiritul localisatorului e pus la contribuție cât și talentul său; nu e mai puțin adevărat însă, că scheletul e al autorului original. — O impietare în drepturile lui este o greșală, care de și cam mare, o poate repara d-l *Gusti* la viitoare reprezentări.

* * *

Relativ la *Fatinizza* mai am de adăugat, că nemerită a fost scote-rea d-rei *Elena Ștefănescu* din rolul Cadănei; d-sa n'are voce și ureche de muzică și mai puțin. — Curios a fost însă nu i s'a luat rolul cu 24 ore înainte de spectacol, așa că noua interpretă d-șora *Zoe Sorescu* a avut puțin timp ca să'l studieze.

Oricum a fost mult mai bine, de cât ar fi fost d-ra *Ștefănescu*. D-șora *Moor*, *Paulina* și *Lucreția Ionescu* s'au achitat prea bine.

* * *

Celebritatea *Burg-Theatruului* din *Viena*, d-șoara *Agata Bârsescu* a început seria celor patru reprezentații anunțate de d-sa. La urm va da și o reprezentație în limba română în folosul săracilor.

În numărul viitor detalii.

* * *

„Mândrie și Amor“ (*Le maître des forges*) a fost debutul d-șorei Cornescu în rolul *Anzeanei*. — Emoția — se vede — a făcut-o să vorbească pe alocurea prea încet. — Cu perseveranță în studiu, d-sa promite.

* *

*

Manolescu, *Notara* și d-na *Aristizza Romanescu* sunt mai presus de laude.

* * *

*

În curând *Narcis* și *Rozamunda*.
Lasrevedere în numărul viitor.

Rex.

CUGETARI

Nimic nu leagă mai strâns inimile, ca plăcerea de a plânge în preună.

I. I. Rousseau.

* * *

Istoria Amоруlui este istoria neamului omenesc.

Nodier.

* * *

Amorul este o religiune care nu cade nici o dată.

P. Perret.

* * *

Oamenii fac legile, iar femeile moravurile

* * *

Bărbații vorbesc de femei tot ce le place și femeile fac din ei tot ce voiesc.

Ségur.

* * *

Iubirea de mună este singura fericire care trece chiar peste făgăduințele speranței.

M-me de Flachant.

* * *

Inima unei femei galante este ca o roasă, din care fie care curte san smulge câte-o petală, ast-fel că bărbatului adesea nu'i remână de cât cotorul.

Sophie Arnould.

* * *

O iubire stinsă se poate reaprinde din nou; cea usată însă nici o-dată.

Gujard.

* * *

Insuși *Geniul*, nu garantează miseriile vieții.

Napoleon I.

* * *

Amorul care nu este de cât un episod din viața bărbaților, este istoria întregii vieți a femeilor

M-me de Stäel.

* * *

Cel dintâiu amant al unei femei, nu este nici o-dată cel din urmă.

Dupuz.

* * *

Amorul place mai mult ca mariajismul dupe cum și romanele sunt mai plăcute ca istoria.

Champfort.

* * *

Femeiile au învățat a plânge, pentru a minți mai bine.

Syrus.

* * *

In amor când ai de fotografia, originalul nu este departe.

Dupuy.

* * *

Dacă voiți a face rău unei femei, lăsați'o să 'și facă voințile'sale

Joung.

* * *

Femeia are nevoie de un guid căruia să 'i încredințeze responsabilitatea de ea însăși

Godwin.

* * *

Omul care trăiește indiferent, este omul acela care n'a întâlnit încă femeia pe care trebuie s'o iubească.

La'Brugère.

* * *

A imputa unui tînăr că este amoresat, este tot așa cum i s'ar imputa unui bolnav suferința.

Duclas.

* * *

Copilele se înșală cu păpuși, cele mari cu jurăminte.

Ricard.

* * *

Amintirile sunt ca echoul, sunetele pe care le repetă prin depărtare aŭ ceva vag și melancolic care le redă un accent mai seducător ca însuși faptele.

Chateaubriand.

* * *

Amorul este arhitectul Universului.

Hésiode.

* * *

A iubi este ceva, încolo tot restul nu este nimic.

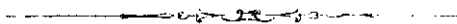
Montlasier.

* * *

Singurătatea este consolarea inimilor înșelate.

Zimmermann.

Culese și traduse de
Sub-Lt. V. Petrescu

SERIA BOALELOR NERVOASE

*Incepând prin Migrane și dezvoltându-se până la Apoplexie, a resistat tot-d'a-una la toate silințele medicinei și a cauzat des-
perarea științei medicale.*

Numai de curând terapeutică a găsit mijlocul cel mai simplu de a combate aceste maladii prin absorbțiunea pielii. Acest procedeu, care cu toată recenta sa aparițiune, după sute de experiențe, sa făcut deja ecolu lunei, interesază în cel mai mare grad autoritățile medicale și omenirea afectată de nevrosism. Doctorul Roman Weissmann, basându-se pe observațiuni aprofundate în timp de o jumătate de secol. a descoperit un procedeu de vindecare aprobat de consiliul sanitar superior din București într'o simplă abluțiune (spălare) zilnică, absorbită prin piele și atingând direct sistemul nervos prin piele. Broșura :

Despre afecțiunile nervoase și apoplexie cerebrală

Preservare și vindecare

Are deja a 17-a ediție. Această broșură nu dă numai explicațiunile, putând fi înțelese de toți, asupra naturii și sistemului acestei noi terapii, și succesele obținute în cazuri de boale nervoase desesperate; ea dă încă aprecierile prescilor medicale ca și acele ale celebrităților medicale celor mai autorizate, ca d-nii d-r. P. Menre, profesor la policlinica boalelor femești, 10, rue de Rougemont, la Paris; dr. N. Dimitropolu; medic la spitalul filantropia, la București; dr. Darses, directorul policlinicii de galvanoterapie, 334, rue St. Honoré' la Paris; dr. Steingreber fost intern la spitalul Național din Charenton; dr C. Bongavel, membru al consiliului central de igienă și salubritate din Eure, la Ferrière; dr Guillonneau din Bordeaux; dr Hoesch, profesor la policlinic din Berlin; dr.Cohn, consilier de sănătate, medic spitalului de la Salm; dr. Corraza, din Venisa; dr Scheringr, consilier intim, castelu Gutentfels, băile de la Ems; dr. Jechl, medic de stat-major clasă I-a, și alții.

Se recomandă cu stăruința numeroaselor persoane atinse de o stare maladivă de nervi, de nevrosism caracterizat prin dureri și greutate de cap, migrene, iritații, congestiune, insomnie, stare de neliniște, precum și bolnavilor care au suferit de un atac de apoplexie, urmat de paralizie, stingerea glasului, greutate la vorbire,

greutate la înghițit, tremurătură sau slăbiciunea membrilor, dureri la articulații slăbire de memorie, și care au încercat deja mijloace cunoscute ca dietă, hidro-, terapie, fricțiuni, electricitate, băi de aburi și de ape noroioase, băi de mare, fără a obține vreun rezultat, în fine persoanelor având predispoziții la apoplexie, în urma unei temeri permanente. greutate la cap, dureri de cap urmate de amețeli: scipiri de ochi, un sentiment de greutate pe frunte, văjieturi de urechi, pierderea sensibilității la mâini și la picioare; fetelor slăbite prin cloroanemie, devenite slabe; precum și persoanele sănătoase, dar încărcate de prea multă muncă intelectuală, vor dă se preserva contra reacțiunilor facultăților lor mintale, de a cere sus zisa boșură care să dă gratis și se expediază „franco„ de toți farmaciștii jos numiți.

Extract din Diplomă

În urma unui examen amănunțit al remediului doctorului Roman Wedssman, și după constatarea vindicărilor extraordinare, obținute prin această metooă curativă juriul expoziției internaționale igienău-medicală din Gand 1889, cî mpu din dd. profesori. dr. A. Vriese, comisar examinator din partea guvernului belgian; profesoru dr. N. Gill, vice-președinte al Academiei regale belgiane, membru în consiliu medical: dr. Van-Hamel Roos, din Amsterdam: dr. Utudjian, medicu palatului imperial din Constantinopol; Van Pelt, membru în comisiunea medicală; Van de Vyvere, directoru laboratorului chimic și membru în consiliul medical din Bruxelles, a decernat apei anti-apoplectice a dr. Roman Weissman, medalia de argint.

Această distincțiune, acordasă de o comisiune compusă din celebritățile cele mai însemnate ale științei medicale e cea mai înaltă recompensă.

D-nii Ciura, strada Lipscani, la București; Ziegler, la Ploești; Gherman, la Buzău; Colesiu, la Focșani; Karakasch, la Galați; Petzalis, la Brăila; Chefala, la Constanța; Keresztes, la Roman; Perzenacrg, la Iași; Hainal, la Botoșani, și la librăria I. G. Coșoveanu, la Craiova.

Cererile din provincie a se adresa d-lui I. CALIN, la București

Preparate igienice de Victor Thuringer
 DEPOUL GENERAL
 FARMACIA LA OCHIUL LUI DUMNEZEU
 BUCURESCI
 No. 154, Calea Victoriei, No. 154.

Higiena gurei și dinților

Articolele următoare preparate cu ingrediente superioare și strict după principiurile igienice, sunt preferabile tuturilor preparatelor *streine*, prin efectele salubre ce produc. Aceste preparate vindecă toate alterațiunile gurei, servesc în general spre curățirea dinților și a întreține sănătatea lor.

Apă de gură, sticla 2 lei.

Pasta de dinți, tăblițe à 60 bani și borcane de cristal à 2 lei,

Opiate dentifrice, borcane à 1 leu și à 1.50 bani.

Prafuri de dinți, (roz, albe, negre), cutia 80 bani.

Prafuri de dinți cu coje de chină, cutia 1 lei.

PUDRE COSMETICE

Pudră albă și roșă, cutie à 50 bani și a 2 $\frac{1}{2}$ lei.

Voluține, albă și roșă), cutia 1 leu.

Aceste preparate sunt cu totul private de substanțe vătămătoare, ca mercuriu, plumb etc.—substanțe care determină adesea o oră inconveniente destul de simțite. Ele sunt preparate numai din substanțe care sunt recomandate de igiena cosmetică și prin acesta sunt superioare tuturilor preparațiunilor de felul acesta.

ANTISUDINA

Remediul pentru înlăturarea sudoarei excesive
 A
PICIOARELOR ȘI A MAINELOR

Ori-cine stie, că nimic nu poate fi mai desagreabil, de cât o asudațiune rebelă ale picioarelor și mânelor, mai cu cămă în timpul verei. Acest inconvenient devine și mai insuportabil dacă acea ecsudațiune e asociată de o odóre desagreabilă. Antisudina posdă proprietatea de a înlătura depă scurt timp aceste anormalități.

Se recomandă tutulor, a căror ocupațiune reclamă umblete multe.

Prețul unei cutii 1 leu

Coniferon

OLEU ANTIREUMATIC ȘI ANTINEVRALGIC

Se fac două fricțiuni pe zi

Flaconul lei 1 și 50 bani

Comenzile din provincie, însoțite de mandat postal a sumei respective la care se mai adaugă 60 bani pentru embalagiul și timbrul, vor fi efectuate exact.

În urânp voi putea servi onorabila mea clientelă cu preparatelor igienice Hig-life, adecă cu

Pâte dentrifise „High-life“	borcanul Lei 1	50 bani
Eau dentifrice „High-life“	flaconul .	„ 2 50 „
Poudre de riz „High-Life“	cutia .	„ 2 50 „

Inștiințare

Suntem bucuroși de a aduce la cunoștința cititorilor noștri, că d-nii N. D. Georgian, Gh. Bașturescu, I. S. Spartali, I. Basarabescu (Barion) și alți scriitori cunoscuți și vechi colaboratori ai acestei reviste, împreună cu d-nii Dr. Chabudeanu, Dr. E. Max, Sc. Orescu, Căpitan Matei Eminescu, I. I. Nacian, I. Popescu și D. Moldoveanu, actualii colaboratori ai revistei de față, se vor reuni într'un singur Comitet de redacție, care va lua cîrmuirea „Generației Noui” cu numărul ce va apărea pe luna Decembre anul curent.
